

Zárt ülésen megtörténtek a jelölések az új közgyűlés bizottságaiba

Szombaton utoljára gyűlt össze a tek. Tanács — A keddi alakuló közgyűlés tárgysorozata — December 7-én lesz a físzítóját

(A Délmagyarország munkatársától.) A város tanácsa, amelynek hatáskörét a közgyűlések előkészítésére korlátozta az új közigazgatási törvény, de ezt is csak addig, amíg az új közgyűlés meg nem alakítja a kisgyűlést — szombaton ült össze legutoljára, hogy előkészítse az új közgyűlés első ülésének tárgysorozatát. Eredetileg úgy volt, hogy ez az előkészítő tanácsülés délelőtti tíz órakor, tehát a hosszú évtizedek alatt megszokott időben ül össze, mivel azonban a főispánnak, aki feltétlenül elnökölni kívánt ezen az ülésen, a délelőtti órákban más elfoglaltsága volt, a tanácsülést délután öt órára hívták össze.

A tanács délután össze is ült a városháza tanácstermében. Ezen

az utolsó ülésen

a tanács tagjai közül megjelent a polgármester, Rack Lipót, dr. Pálffy József, dr. Csonka Miklós, vitéz dr. Szabó Géza tanácsnokok, dr. Tóth Béla főjegyző és dr. Simkó Elemér tb. főügyész. Az ülés megnyitása előtt vita volt akörül, hogy nyilvános legyen-e az ülés, vagy pedig zárt.

Végül is úgy döntött az elnöklő főispán, hogy a napirendre kerülő kérdések közül azokat, amelyek nem személyes vonatkozásúak, a sajtó nyilvánossága előtt tárgyalhatja a tanács, a többi azonban zárt ülésen.

A keddi alakuló közgyűlésre szétküldött meghívók szerint az új törvényhatósági bizottság első ülésének a következő lesz a

tárgysorozata:

1. A kijelölő bizottság két rendes és egy pótagjának megválasztása.
2. Az örökös tagok megválasztása.
3. Az igazoló választmány 8 tagjának megválasztása.
4. Kijelölése annak a harminc törvényhatósági bizottsági tagnak, akik közül az összehívhatatlansági bizottság kisorsolása történik.
5. A kisgyűlés taglétszámáról szóló szabályrendelet megalkotása.

zófus volt. (Hiszen a helyesírást is azért nem tanulja meg.)

A másik királyasszony papucsának történetében nincsen semmi romantika. Zita királyasszony soha se járt Szegeden és a szegedi papucskok soha se kerültek a lábára. Hiszen, ha oda kerülhetek volna — akkor tán másképp állna most a világ.

Az úgy volt, hogy az októberi forradalom előtt király-látogatásra készültek a szegediek, ki szívesen, ki kellenetlenül. Az volt a terv, hogy Debrecen után itt tesznek vizitét a királynéknak. S a legizgatóbb kérdés az volt a forradalom előestéjén, hogy mivel lépjük meg a kis királyt, meg a kis királynét. A határozat aztán az lett, hogy a király aranyplakettet kap, Zita királyné pedig halasi csipkefűzőcskét, meg szegedi papucsát.

A papucsához itt kerestek mintát az én nagy boltomban, találtak is, arra is emlékszem, hogy az ország címerével akarták díszíteni a papucsot, de aztán mégis megmondották, hogy az tán mégse papucsdisznak való. (Ámbár hiszen akadtak a Habsburgok között olyanok is, akik nem is papucsot hordták a magyar címet, hanem a csizmájukon. Persze a talpán.)

Többet aztán én nem tudtam a papucsról. El is felejtettem az egész dolgot, mikor ötödiklévőre bekopog hozzám egy szegedi papucsosmester és azt kérdi szigorúan:

— Hol van a Zita papucs?

Azóta tudom elképzelni, milyen érzés lehet az, mikor egy minisztert meginterpellálnak. Nagyon kellemetlen érzés lehet. Ugyis csináltam, mintha miniszter volnék és a kérdésre kérdéssel feleltem:

— Mi köze barátom uramnak a királyné papucsához?

— Az, hogy én csináltam. Remekbe. Még olyan papucs nem volt a világon.

— De hát mi közöm nekem ahhoz, édes barátom? Nekem adta Ön azt a papucsot? Ide hozta a muzeumba?

— Nem.

6. A közigazgatási bizottság 10 tagjának megválasztása.

7. A tisztújító szék napjának kitűzése.

8. A kijelölő választmány 3 tagjának megválasztása.

9. A kisgyűlés 18 rendes és 18 pótagjának megválasztása.

A főispán az ülés megnyitása után megállapította, hogy a tárgysorozaton csak két olyan pont szerepel, amely nyilvánosan tárgyalható, illetve, amelynek személyi vonatkozásai nincsenek. Az egyik a kisgyűlés taglétszámának megállapításáról szóló szabályrendelet tárgyalása, a másik pedig a tisztújító szék napjának kitűzése. A főispán kívánságára a tanács először ezeket a nyilvánosságra szánt pontokat tárgyalta.

A kisgyűlés taglétszámáról

szóló szabályrendelet tervezetét dr. Tóth Béla főjegyző ismertette. Elmondotta, hogy a belügyminiszter a törvényhatóságok akarására bizta annak a megállapítását, hogy a kisgyűlés kinevezett és választott tagjainak a száma 10, 20, vagy 24 legyen, de kimondotta, hogy a közgyűlési tagok létszámának tizenöt százaléknál több nem lehet. Kimondotta azt is, hogy a kisgyűlés tagjait úgy kell megválasztani, hogy képviselőhöz jussanak az összes kategóriák, tehát az általános választásokon mandátumot szerzett városatyák, a virilis városatyák és az érdekképviselő városatyák, a tagok negyedrészt pedig a főispán nevezi ki.

Dr. Tóth Béla azt javasolta, hogy az általános választásokon mandátumot szerzett városatyák számára négy, a virilisták számára szintén négy, az érdekképviselők számára pedig két helyet biztosítson a közgyűlés a kisgyűlésben, a fenmaradó nyolc tagsági hely betöltését pedig bizza a közgyűlés akarására. Mivel a törvény értelmében ugyanannyi pótagot kell választani, mint ahány rendes tagot választ a közgyűlés, a pótagok számát is az előbbi arányban osztják fel.

— Hát hová tette?

Azt mondta, hogy a városházán deponálta azzal a kéréssel, tegyék a muzeumba addig is, míg a gazdája eljön érte.

— Hát akkor ott keresse, kedves mester!

Kereste-e a mester, nem-e, nem tudom. De attól fogva én minden héten levelet kaptam hol az egyik, hol a másik lábbeli iparos honfitársamtól s az mind azért vont felelősségre, hogy miért nem olyan helyre állítottam én ki a Zita papucsát, ahol mindenkinek a szeme megakadna rajta. S minden levélben az a gyanu lappangott, hogy alighanem, én járok otthon éjszakánként a királyné papucsában.

Hát erre aztán csakugyan körül kellett nézni a városházán. Így kívánta a ház becsülete. Meg is találtuk a papucsokat úgy, ahogy elgátlanozásuk után benne felejtődtek egy nagy vasládában. Elhoztuk őket mihozzánk, beraktuk egy relikviás szekrénybe és azóta ott valóban propaganda célt szolgálnak. De ahogy én helybeli nemzetet ismerem, nem annyira a legitimizmus propagandájáról van itt szó, mint inkább a szegedi papucséről. (Ugyan most éppen arról sincs, mivel teremátrendezés miatt a papucs nem látható.)

En, hogy végkép megnyugtassam ismeretlen amerikai barátaimat, azt is megmondom, hogy személy szerint se vagyok a legitimizmus oszlopa. A feleségem igen, ő a legitimizmust vállalta a királykérdésben. A lányom és a vőm szabad királyválasztók, de más-más árnyalatban. Az unokám, az republikánus. Neki még szabad, mert csak öt éves lesz. Így aztán csak elvagyunk, nyugodtan nézünk a jövő elé: akármerről fordul a szél, mindig lesz valaki a családban, aki pártját fogja a többinek. Hja, egy szegény magyar családnak muszáj beosztással élni ezekben az össze-vissza időkben.

S hogy én magam hová tartozom? Megmondom én azt is minden kérés nélkül. Nem csatlakozom senkihez, mert én Rudolf trónörökösét várom vissza.

A tanács a szabályrendelettervezetet hozzájárulással nélkül elfogadta.

A polgármester ezután felvetette a kérdést, hogy milyen módon lehetne legcélszerűbben

a szavazási

lebonyolítani. Hosszas vita támadt ekörül a kérdés körül, végül is abban állapodott meg a tanács, hogy a hivatalos jelölteket, úgy a rendes, mint a pótagjelölteket, csoportonként közös szavazólapra veszi fel és a szavazás elrendelése előtt a főispán részletesen tájékoztatja a közgyűlés tagjait a szavazás módjáról.

Ezután következett a közgyűlési tárgysorozat másik nyilvánosságra szánt pontjának tanácsai előkészítése. A tanács a főjegyző javaslatára úgy határozott, hogy

a tisztújító szék

napjával december hetedikének kitűzését javasolja az alakuló közgyűlésen. A tisztújító közgyűlés délelőtti tíz órakor kezdődik. A tanács utasítást kér a közgyűléstől a polgármester számára, hogy a tisztújításra kerülő állásokra nyomban írja ki a pályázatokat, amelynek határideje november 29-én délelőtt jár le.

A főispán ezután megkérdezte a főjegyzőtől, hogy miért nem vette fel a tárgysorozatba az esetleges lemondások esetén szükségessé váló pótagbehívásokat is.

— Két lemondásról lehet szó — mondotta a főjegyző —, de valószínű, hogy egyelőre egyik ur sem mond le, hanem megvárják a mandátumok igazolását és a bírói panaszok benyújtásának határidejét, így a pótagok behívására most nem kerülhet a sor.

A vitát a polgármester vágta ketté azzal a bejelentéssel, hogy a behívásokat a törvény, a polgármester hatáskörébe utalja.

A főispán ezután a tanácsulást

zártá nyilvánította,

mivel a következő pontok személyes természetűek, amelyeknek tárgyalásán, megítélésén, nem lehetnek jelen a nyilvánosság képviselői. A zárt ülés, amelyen a különböző jelöltlistákat állították össze, a késő esti órákig tartott.

Késő este közölték azután, hogy a jelölések a következők:

A kijelölő bizottságba:

Dr. Biedl Samu, Kiss Ferenc, pótag: Gárgyán Imre.

Igazoló választmányba:

Dr. Kószó István, Kiss Ferenc, dr. Biedl Samu, dr. Szivessy Lehel eddigi tagok, továbbá Menyhart Gáspár, dr. Pap Róbert, dr. Szalay József és dr. Török Béla.

A közigazgatási bizottságba:

Back Bernát, Kiss Ferenc, dr. Pap Róbert, Várhelyi József, dr. Széll Gyula, dr. Kószó István, dr. Biedl Samu, dr. Szivessy Lehel eddigi tagok, továbbá dr. Dobay Gyula és Wimmer Fülöp.

A kijelölő választmányba:

Dr. Kószó István, dr. Széll Gyula és dr. Dobay Gyula.

A törvényhatóság kisgyűlésébe:

a virilisek közül:

Dr. Turóczy Mihály, dr. Széll Gyula, dr. Dobay Gyula, Wimmer Fülöp, Temesváry József, dr. Biedl Samu, dr. Kovács József, id. Gárgyán Imre.

Az általános választás

során mandátumot nyertek csoportja: dr. Berecz János, Körmeny Máttyás, dr. Pap Róbert, dr. Tóth Imre, dr. Dettre János, Petrik Antal, Czigler Arnold, Veress Gábor.

Az érdekképviselők

csoportjából: Bagáry László, Holtzer Tivadar, Keller Mihály, Dobó Imre.

A többi helyekre:

Várhelyi József, dr. Kószó István, Back Bernát, Kiss Ferenc, Bakó László, Pick Jenő, dr. Tonelli Sándor, dr. Török Béla, dr. Fajka Lajos, ifj. Nyári György, vitéz Csetneky László, Rainer Ferenc, Borbély József, Gaál Miksa, Pásztor József, Deák János.